

eventuelt en Branche indenfor et Fag — rammes af ekstraordinær Arbejdsløshed. Og som vejledende for, hvornaar Fonden bør træde i Virksomhed, kan formentlig opstilles Regler svarende til dem, som hidtil har været gældende for Arbejdsløshedskassernes Krisefonds.

Man har anset det for ønskeligt, at Indenrigsministeren, forinden Bestemmelse træffes om, at Fonden skal træde i Virksomhed, forhandler med et særlig dertil nedsat Rigsdagsudvalg paa 16 Medlemmer, jfr. det i § 6 i Sygekasseloven omhandlede Rigsdagsudvalg.

Til § 29.

Man anser det for rigtigst, at de i denne Paragraf omhandlede Arbejdsgiver-Bidrag til Arbejdsløshedsfonden sættes i Forhold til Arbejdsløshedsprocen-ten i vedkommende Fag (Faggruppe), dog saaledes at det laveste Beløb sættes til 2 Kr. pr. Helaarsarbejder, og saaledes at der gives Adgang til at se bort fra en Del af Arbejdsløsheden, hvor Talen er om Fag, i hvilke det paa Grund af Naturforhold o. lign. er udelukket at arbejde hele Aaret, og som derfor har en forholdsvis betydelig Arbejdsløshed. Fritagelse for at erlægge de heromhandlede Bidrag er ifølge Bestemmelsen i Paragraffens Stk. 2, sidste Punktum, indrømmet en Husband for saa vidt angaar de i hans Tjeneste staaende Personer (Tyende), der godtgøres at være antaget for et halvt Aar eller længere Tid.

Med Hensyn til Størrelsen af de Beløb, som kan forventes at ville indgaa som Arbejdsgiverbidrag, skal henvises til, at man ved Forelæggelsen af det i Rigsdags-samlingen 1920—21 fremsatte Forslag til Lov om Invalideforsikring regnede med et samlet Antal Helaarsarbejdere af 800,000, jfr. Bilag 1 til nævnte Lovforslag. Under denne Forudsætning vil det i nærværende Lovforslag foreslaaede Arbejdsgiverbidrag af gennemsnitlig 10 Kr. pr. Helaarsarbejder give Arbejdsløshedsfonden en aarlig Indtægt af c. 8 Mill. Kr. Saafremt Fondens Formue i Løbet af en Aarrække med ringe Arbejdsløshed maatte naa en Sum af 80 Mill. Kr., vil Arbejdsgivernes Bidrag kunne nedsættes.

Statens ordinære Tilskud har man anset det for rettest at give Form af Refusion af en Del — en Trediedel — af Udgifterne, hvorimod man vilde finde det mindre heldigt at paalægge Staten et aarligt Tilskud af bestemt Størrelse, f. Eks. pr. Arbejder.

Med Hensyn til det Beløb, som Staten straks skal indskyde i Fonden, bemærkes, at det under Hensyn til, at Arbejdsløshedsfonden ved sin Oprettelse ikke ejer andre Midler end dem, der overføres til den fra Arbejdsløshedskassernes hidtidige Krisefonds, ialt c. 1 Mill. Kr., vil være nødvendigt, at Staten indskyder et saa stort Beløb, at det i Forbindelse med det anførte Beløb samt de Bidrag, som det paahviler Arbejdsgiverne at udrede for Januar Kvartal 1922, tilsammen c. 2 Mill. Kr., er tilstrækkeligt til at sætte Fonden i Stand til at løse de den paahvilende Op-gaver for Tiden fra 1. December 1921 til 31. Marts 1922. Saafremt Arbejdsløsheden gennem hele nævnte Periode bliver omtrent som nu, bør Fonden have Raadighed over et Beløb af mindst 8 à 10 Mill. Kr., hvorfor Statens Indskud foreslaas fastsat til 7 Mill. Kr., jfr. herved iøvrigt Bestemmelserne i § 31 om eventuelt yderligere Statstilskud. Man har anset det for rigtigst af Hensyn til Statskassens Tarv at bestemme, at saavel dette Indskud som de Tilskud, Staten skal yde i de følgende Finansaar, først indbetales til Fonden, efterhaanden som denne har Brug for Midlerne, dog senest inden Udgangen af vedkommende Finansaar.

Til § 30.

Det i Paragraffens sidste Stykke fastsatte Vederlag til Forsikringsselskaberne for Opkrævning af Arbejdsgivernes Bidrag er af samme Størrelse, som det ved Invalideforsikringsloven fastsatte tilsvarende Vederlag.

Til § 31.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Understøttelserne af Arbejdsløshedsfonden bør udredes, har man anset det for rigtigst, ligesom det skete ved Loven af 22. December 1920, at benytte Hjælpekassernes Mellekomst, idet man herved bygger paa den Erfaring, som Hjælpekasserne har indvundet paa det heromhandlede Omraade.

Medens Loven af 22. December 1920 kun foreskrev, at Understøttelserne skulde ske efter faste Regler i Kommuner med over 15,000 Indbyggere, jfr. eksempelvis de som Bilag Nr. 7 trykte Regler for København og Frederiksberg, maa man anse det for nødvendigt, at der for Uddelingen af Understøttelser ved Bidrag af Arbejds-løshedsfondens Midler af Indenrigsmini-steren efter Indstilling fra Arbejdsnæv-